

Universul în doi

Ti-aș șopti

Ți-aș șopti la ureche un singur vers, unde încapă întregul univers.

Sunete propagate plâpând,

Glasuri de îngeri răgușiți.

Mă simt străin de lumea ta interioară

Precum un asasin aflat în prima misiune.

Tu

Tu ai un univers al tău, interior

Cu scară rulantă care mă duce tot mai aproape de bătăile inimii.

Mi-am luat instrumentele de chirurg, ca să te operez pe viu.

Mi-ai împrumutat simptomele și cred că

Diagnosticul e crunt, draga mea

Mă face să plâng cu sughituri.

Ți-am prescris câte șoapte post operatorii,

Morfină pentru durerea pricinuită.

Universul poetic

Un poet

E un om al cuvintelor,

Un copil născut prin cezariană.

La maturitate e un adult înmuiat în alcool și servit ca aperitiv aspiranților.

Apoi, la bătrânețe se consumă treptat precum un trabuc cubanez într-o scumieră argintie.